

[Svend Andersen (Roskilde amt).]

Må jeg sige til det, økonomiministeren sagde, at det var jo rørende at høre økonomiministerens snakken uden om de virkelige økonomiske problemer. Ministeren trøstede os alle med, at vi i 1975 på en del områder kun havde opnået en sølvmedalje. Nu er det jo således, at hvis vi får mange sølvmedaljer og bronzemedaljer og guldmedaljer, vil vi nemt ende som den førende nation, men lad mig alligevel sige: vi ved jo alle sammen, at venstregeringens politik førte til, at det ikke i 1975 gik helt skidt med den danske økonomi. Det var altså lånte fjer, økonomiministeren pyntede sig med. Må jeg bede ham læse dagsordenen fra i torsdags, så vil han opdage, at det var finanslovsforslaget for 1976-77, vi behandlede. Det var det, jeg holdt mig til og ikke som økonomiministeren fortiden.

Må jeg sige til hr. Arne Christiansen, at jeg kan ærlig talt ikke forstå, at han ikke kan stemme for det af hr. Brusvang stillede dagsordensforslag med hensyn til Christiania. Det imødekommer jo faktisk samtlige de indvendinger, hr. Arne Christiansen havde, og han vil derfor til fulde blive tilgodeset ved at stemme for det af hr. Brusvang stillede dagsordensforslag.

Grethe Philip (RV):

Det radikale venstre anbefaler at stemme imod det af hr. Poul Schlüter, det konservative folkeparti, og det af hr. Brusvang, centrum-demokraterne, fremsatte forslag om motiveret dagsorden vedrørende afvikling af Christiania.

I min ordførertale den 25. februar ved folketingets drøftelse om justitsministerens redegørelse vedrørende Christiania redegjorde jeg for min gruppes holdning i denne sag. Idet jeg henviser til, hvad jeg dengang sagde, kan jeg meddele, at den radikale gruppe agter at stemme for det af hr. Kjeld Olesen stillede dagsordensforslag og imod det til denne dagsorden stillede ændringsforslag.

Vi stemmer for socialdemokratiets dagsorden i en realistisk erkendelse af, hvor flertallet i folketinget ligger i denne sag, og fordi denne dagsorden åbner mulighed for en mere rolig afvikling. I øvrigt kommer der stadig nye og interessante ting frem i denne komplicerede sag. Jeg henviser til professor Anne Marie Rubins indsigelse imod Køben-

havns byplanvedtægt for Christiania og hendes anmodning til ombudsmanden om at tage sagen op til vurdering med henblik på, om der foreligger magtfordrejning.

Det radikale venstre vil stemme imod hr. Svend Andersen (Rosk.a.)s, hr. Freddy Madsens og hr. Kurt Hansens forslag til dagsordener.

Hvad angår hr. Brusvangs forslag til dagsorden vedrørende blokadesager, finder vi både stedet og tidspunktet meget dårligt valgt. De spørgsmål, der tages stilling til i dagsordenen, skal drøftes både i morgen her i salen og i overmorgen i retsudvalget i samråd med justitsministeren. Der er ting i dagsordensforslaget, vi er positive over for, men vi ønsker ikke via en dagsorden at lovgive, og derfor agter vi at stemme imod dagsordenen.

Det radikale venstre vil ligeledes stemme imod det af hr. Wamberg stillede dagsordensforslag vedrørende Vietnambørnene. Det er fremsat med hr. Wambergs kendte sans for og ønske om at fremsætte drastiske forslag. Hr. Wamberg bidrager med sit forslag til at gøre en vanskelig sag endnu vanskeligere. Vi ønsker, der skal være ro om sagen for børnenes skyld, og som sagt, vi agter at stemme imod forslaget.

Hagen Hagensen (KF):

De få bemærkninger, jeg skal gøre, skal vedrøre finanslovsforslaget og ikke alt det øvrige, der har været drøftet her i dag.

Jeg skal først sige, at finansministeren var så venlig — og jeg mener virkelig, at han var venlig — at sige, at han mente, kvaliteten af de spareforslag, som mit parti var kommet med, var så beskeden, at han ikke troede på, at vi virkelig evnede at spare de 7 mia kr. Det tror vi nu på at vi kunne gøre. Vi mener at have vist veje dertil. Jeg skal nøjes med at sige dette, vi har jo drøftet forholdet forleden dag.

Finansministeren nævnte, at der var kommet to konservative partier, der var rykket hinanden nærmere, og denne konstatering af en kendsgerning betragtede han som værende en fordel. Det må ministeren naturligvis om. Vi står på vort synspunkt, som adskiller sig særdeles meget fra fremskridtspartiets.

Så kan jeg meget bedre forstå, når økonomiministeren dybt beklager, at mit parti